

ಅವಳೊಳಗೆ ಹೋಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿರುವ ಕಲೆಗಳು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಆಕಾರವನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ಬಳಗೆ ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಚಂದ್ರನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಮೈಮರೆತು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಪನ್ನ ನಂಜಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಎದಿ ಭಾರ ಕಮ್ಮಿ ಆಯ್ದೆ’ ಮಂಜೇಗೌಡನ ಮಾತು ಅವಳನ್ನು ವಚ್ಚಿರಿಸಿತು.

‘ಎಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತೇ ಮಂಜಪ್ಪ, ನನ್ನ ಎದಿಯಾಗ ಖಾಮಿನೇ ಈತಿ. ಕಮ್ಮಿ ತೂಕ ಅವು ಮಾರಾಯ್ದು’ ಎಂದು ನುಡಿದು ಮಂಜೇಗೌಡನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಳು.

‘ಒಂದಕರೆ ಜಮಿನಿಟ್ಟೊ ಅಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲ... ಮುಂದೆನ್ನಾಡಿ ಬೇವುನಕ್ಕೆ.’

‘ರಾಮಭ್ರಾಣಿ ಇಂದ್ರಿ, ನೋಡಾನ ಎಲ್ಲೆ ಕೆಕೊಂಡೊಯ್ಯಾನೆ ಅಂತ.’

‘ನನ್ನ ಡಾಬಾಡಾಕೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ರಿಯೋ... ಮೂರೊತ್ತು ಉಟಟ ಕೊಟ್ಟಿ ತಿಂಗಳ್ಷೇ ಏದು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ದಿನೀ.’

‘ನಿನ್ನ ಹೆಚ್ಚೆಕ್ಕು ಬೇರೆ ತರ ಬಳಿಸ್ತೇನ್ನಿತಿ ಅಂತ ಉರೆಲ್ಲ ಗುಲ್ಲೆತ್ತಿ.’

‘ಮುಧ್ಯ ಆಗಿದ್ದಿ ನಿನು. ನಿಕೆನಾರ ಮಾಡಾಕಾಗುತ್ತ ನಾನು. ಮೊದ್ದೆ ಗಯ್ಯಾಳಿ, ಶಿಗಿದಾಕ್ಕಿತ್ತಿ’

‘ಹ್ಯಾ... ಹ್ಯಾ... ಹ್ಯಾ... ಅಸ್ತ್ರ ಇದ್ದ ಸಾಕು. ಅಂದಾಗೆ ತಿಂಗಳ್ಷೇ ಏದು ಸಾವಿರಾದ್ದೆ ವಸರಕ್ಕೆ ಎಂತಾಗುತ್ತೇ.’

‘ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ನಂಜಕ್ಕೆ.’

‘ಹತ್ತು ವಸರಕ್ಕೆ...’

‘ಆರು ಲಕ್ಷ್ಯ.’

‘ಅಬ್ಜ್ಯ ಅನೇಕುಂದೆ? ಅಸ್ತ್ರರಾಕ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗ್ನ ಮುದುವೇಕೆ ಬಂದಿತಾರಳಲ್ಲೇ?’

‘ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವತ್ತು ಯೋಜ್ಞ ಮಾಡಾಕಿಲ್ಲ ನಿನು... ನಿ ಬದಲಾಗಾಕಿಭ್ರ.’

‘ಆ ಬಡಿಕೊಡಕು ಇದಾನಲ್ಲ ನನ್ನ ನೋಡೊಳ್ಳೋಽಿ... ನಂಕೆನ್ನ ಕಮ್ಮಿ ಅಂದಾಗೆ ನಾಳಿಂದ ಡಾಬಾಕ್ಕೆ ಬ್ರಿತ್ತಿನಿ, ಬೇರೆ ಯಾಕು ಯೆಳ್ಳೇಡ’ ಎಂದು ನುಡಿದ ನಂಜಮ್ಮ ಸುಗುಂಡೆ ತರಲು ಬಳಗೆ ಎದ್ದು ಹೋದಳು.

ಚೀಮನಕಳ್ಳಿ ರಮೇಶಭಾಬು

ಸಂಜೀವಧನಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುವ ರಮೇಶಭಾಬು ಚಿಂತಾಮಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೀಮನಕಳ್ಳಿಯವರು. ‘ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ದೇವರು’, ‘ರಿಂಡು ಲೋಟಗಳು’, ‘ಮಾಯಾ ಸರ್ಯೋವರ’ ಎಂಬ ಕವಿತಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು, ‘ಹಂಸಬಲಿ’ ಎಂಬ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು, ‘ಬಲಿಕಾರ’, ‘ಹದ’, ‘ಟೈರ್ಸಾಮಿ’ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ವೃಕ್ಷಚಿಹ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.